

паметникъ, което и сторили. А Жю-пиль оттогава останалъ въ Пастъоровия институтъ на служба въ лабораторията, кждето и днесъ, макаръ и доста вече старъ, е живъ и здравъ.

Златнитъ слѣтини.

Макаръ чистото злато да е извънредно ковко, но то има много малка твърдостъ и затова се слабо съпротивлява на механичнитъ влияния. Ето защо много рѣдко се употребява чисто злато. За увеличаване твърдостта му, сплавятъ го съ други метали. Ако примѣсеніятъ металъ е много по-евтинъ, той ще намали цената на изработенитъ предмети, затова често сплавятъ златото съ голѣмо количество отъ подобни метали. Освенъ това, при изработване художествени предмети, потребно е да имъ предадатъ червеножълтъ или зеленикаво-жълтъ цвѣтъ.

Обикновено къмъ златото прибавятъ медъ. Тя се сплавя лесно съ златото и то безъ промѣна въ всѣ какви тегловни отношения и увеличава доста много твърдостта и

якостта му, безъ да намалява значително ковкостта му.

Всички сегашни златни монети се състоятъ отъ злато и медъ. Голѣма частъ отъ тѣхъ — напр. нѣмскитъ, французскитъ и С. американскитъ — съдържатъ 90 части злато и 10 части медъ; английскитъ съдържатъ по-малко медъ ($\frac{1}{12}$ отъ общото тегло); най-богати съ злато сж старитъ австрийски и унгарски дукати, които съдържатъ 98.61—99.5% злато. Българскитъ съдържатъ 90% злато, а рускитъ — 85% злато.

Въ повечето страни количеството на златото се означава съ особни цифри (проби) върху самиятъ златенъ предметъ. У насъ пробата се означава съ старо-българска царска корона, въ ореола (обиколката) на която се поставя една отъ цифритъ: 1, 2, 3, 4, 5 или 6 (споредъ количеството на златото). На цифрата 1 отговаря $\frac{920}{1000}$ проба (количество злато) или = 22 карата; на цифрата 2 — $\frac{840}{1000}$ (= 20 карата); на 3 — $\frac{750}{1000}$ (1 = 18 карата); на 4 — $\frac{583}{1000}$ (= 14 карата); на 5 — $\frac{500}{1000}$ (= 12 карата) и на 6 — $\frac{330}{1000}$ (= 8 карата).

